

Tillolu Tahsin Aydın (Küçük Abdurrahman)

Şeyh Said hadisesinden sonra başlayan toplu sürgünler, bu defa 1938 yılında Siirt'te Tahsin Aydın'ın ailesi ve akrabalarıyla Kastamonu'ya sürgüne gönderilmesi ile devam etmiştir.

Böylece uzun zaman diliminde bölgenin tanınmış kanaat önderleri, ağaları, şeyhleri ve tanınmış aileleri farklı şehirlere sürgüne gönderilir. Sürgün sonrası Tahsin Aydın, ailesiyle Kastamonu merkez Hepkebirler Mahallesi'nde kiraladığı bir eve yerleşir. İlk günden itibaren her sürgün ailede olduğu gibi Aydın ailesi de emniyetçe takip edilir. Daha yirmi yaşlarında genç bir delikanlı olan Tahsin Aydın, bütün korku ve takiplere rağmen aldığı haber doğrultusunda karakolun karşısında bulunan Bediüzzaman Hazretleri'nin evine giderek elini öper ve onunla tanışır. Tahsin Aydın, Bediüzzaman Hazretleri'ne Siirt'in Tillo kasabasından olduğunu nesil olarak Hz. Abbas'a dayandığını ve Fakirullah'ın torunu olduğunu söyler.

Ayrıca Sultan Memduh'un oğlu Nur Hamza'nın da dedesi olduğunu, babasının ise eski Siirt mebusu Şeyh Nasreddin'in oğlu Şeyh Tefvik olduğunu belirtir. Bu tanışmadan sonra Tahsin Aydın, sık sık Bediüzzaman Hazretleri'ni ziyaret eder ve talebeleri arasındaki yerini alır.

Tahsin Aydın, hemen hemen her gün ikindi namazından önce Bediüzzaman Hazretleri'ni ziyaret eder. İkinci namazını birlikte kıldıktan sonra akşama doğru ayrılarak eve giderdi. Bazı günlerde beraber yemek yedikleri de olurdu. Bir seferinde ikindi namazından sonra Feyzi Pamukçu ve Çaycı Emin'in de bulunduğu bir gün Bediüzzaman Hazretleri onlara tereyağı ve Kastamonu'nun meşhur kabağı yanında somun ekmeğini de ikram eder. Yemeği üçe bölerek kur'a çeker. Onlara "Haydi başlayın!" der. Herkes payına düşen yemeği tam alırken kapı çalınır. Bediüzzaman Hazretleri, Çaycı Emin'e "Git kapıyı aç!" der. Çaycı Emin, kapıyı açınca elinde iki ekme, biraz kabak, biraz da tereyağı ile birisi içeri girer. Bediüzzaman Hazretleri, onlara "Bakın, işte sizin burada rızkınız var. Bunlar size geliyor. Siz, Nur hizmetinde bulunduğunuz için buradan istihkak geldi" der.

Tahsin Aydın, Bediüzzaman Hazretleri'nin yanında olduğu zamanlarda boş kalmaz ya Risale yazar ya da tashih işleriyle uğraşır. Yazı işinde çalıştıklarında çayı bazen Bediüzzaman Hazretleri onlara ikram ederdi. Ev, tahtadan olduğundan tahta deliğinden içerde fareler gezinirken "Bak, yemek istiyor!" diye, ne yiyorsa, ondan bir parça da farenin deliğinin önüne koyar, fare de onları yerdi. Bir gün Tahsin Aydın, Siirt'in meşhur yemeklerinden perdeli pilavı evde yaptırarak Bediüzzaman Hazretleri'ne getirir. Bediüzzaman Hazretleri "Bu nedir, sen benim hiçbir hediye kabul etmediğimi bilmiyor musun?" deyince, Tahsin Aydın "Efendim, bu Fakirullah Hazretleri'nin hediyesidir" diye cevap verince Bediüzzaman Hazretleri "Keçeli, keçeli" diyerek yemeği kabul eder ve "Fakirullah olunca ben geri çeviremem" diyerek yemeği kabul eder. Daha sonra Tahsin Aydın'a yemeği çok beğendiğini söyler. Bu zaman zarfında Kastamonu Belediye reisi Bediüzzaman'ı sık sık ziyarete gelirdi, fakat Üstad, Vali Mithat Altıok'un ziyaret tekliflerini ise kabul etmemiştir.

Kastamonu Lâhikası'nda Tahsin Aydın'ın ismi şu şekilde geçer: "İkincisi; Sizin te'lifiniz olan Fihriste'nin tashihinde, bir müstensihin noksan bıraktığı bir sahifeyi, Tahsin'e dedim "Yaz!" O da yazmağa başladı. Simsiyah bir mürekkepten ve temiz kalem ile birden yazdığınız ikinci cild fihristenin makbuliyetine hüccet olarak o siyah mürekkep güzel bir kırmızı suretini aldı. Tâ yarım sahife kadar bu garib hâdiseye taaccüb edip bakarken, o mürekkep simsiyaha döndü. Sahifenin öteki yarısı, aynı kalem, aynı hokka tam siyah yazıldı. Bir zaman Barla'da, bağlardaki köşkte, Şamlı, Mes'ud ve Süleyman'ın müşahadesiyle aynı hâdiseyi başka şekilde gördük.

Şöyleki: Ben, sevmediğim için siyah bir mürekkebi kısmen döktüm; birden mütebâkisi çok beğendiğim güzel bir kırmızıya tahavvül etti. Risalet-ün Nur'un kâtiblerini şevklendirdi. Gözümüze silsile-i kerametini bir ucunu ve bir tereşşuhunu gösterdi." 2

Tahsin Aydın'ın ismi başka bir mektupta şu şekilde geçmektedir: "Emin ve Tahsin ve Hilmi'nin Bir Fıkrasıdır (Yirmi yedinci mektubun Fıkraları İçine girmeye münasip görüldü) Birincisi: Ben; yani Tahsin, bir gün yeni açtığımız dükkân meşgalesiyle bana emrolunan vazife-i Nuriyeyi tenbellik edip yapamadım; aynı vakitte şefkatli bir tokat yedim. Dükkânda otururken birisi bana geldi, tebdil edilmek için emanet olmak üzere yüz lira verdi. Bu paranın sahibine Allah için bir hizmet yapmak üzere tebdil için Maliye sandığına gittim. Bu parayı sayarken aralarında bir kalp lira bulundu. Bu yüzden ifadeye, sual ve cevap ve muahezeye maruz kaldığım gibi, evimizi de taharri etmek icap etti. Beni mahkemeye verdiler; fakat terbiye ve şefkat tokatı olmak cihetiyle, yine Risaletü'n-Nur kerametini gösterdi, zararsız kurtulduk." 3

Tahsin Aydın ve ailesi 1948 yılında çıkan afla sürgün hayatları bitince memleketleri Siirt'in Tillo kasabasına döner. Tahsin Aydın, Tillo'ya döndüğünde geride bıraktıklarını bulamayınca ailesini alarak yakın akrabalarının olduğu Urfa'ya yerleşir. Akrabaları tahsildar memuru olarak ona bir iş bulur ve bir süre sonra Bozova'ya tahsildar memuru olarak tayini çıkar. Memurluğu boyunca Bozova'da kalır.

Tahsin Aydın, beyefendiliği ve asil bir ailenin bir ferdi olarak hep örnek biri olarak gösterilmiş; sevgi ve saygı görmüştür. Vergi toplamaya gittiğinde halk ona "Biz vergi vermeyecektik; madem sen geldin hatırın için vergi vereceğiz" derdi. Bozova halkı bu mağdur ve mazlum zatı çok sevmiş ve ona sahip çıkmıştır. Emekli olunca Bozova'dan ayrılarak Urfa'ya yerleşmiştir. Tahsin Aydın, Kastamonu'da sürgün yıllarında lise talebesi olan Abdullah Yeğin ile Urfa yıllarında hep beraber bulunmuş ve beraber hizmet etmişlerdir. Urfa'da bulunan ve ziyarete gelen Nur Talebeleriyle hep irtibat içerisinde bulunmuştur. 1981 yılında Urfa'da vefat eden Tahsin Aydın, sevenleri tarafından Bediüzzaman Mezarlığı'na defnedilmiştir.

Kaynaklar:

- 1- Necmeddin Şahiner (Son Şahitler-2).
- 2- Kastamonu Lâhikası-18. sayfa.
- 3- Sikke-i Tasdik-i Gaybi- 35. sayfa.

Misbah ERATİLLA